

смятани за „типично цигански“: „циганската“ музика, внесена от Унгария във Франция в началото на века; „циганските“ танци внесени от Турция в Гърция; „циганските“ песни и танци от Русия, изпълнявани в почти всички западноевропейски страни и т.н. Това е само още една от предпоставките за непознаването на същинското изкуство на Циганите.

Ефектът на заблудата се подсилва и от факта, че широката публика от „ценители“ на това изкуство съвсем не си поставят въпроси за качеството и дълбочината на културата, която е направила възможно неговото появяване и развитие. Подобно на краля, който кара Циганите да танцуват за двора по същото време, когато ги прогонва извън границите на кралството си и днес много хора обичат Циганина от повърхността, но продължават да отричат неговата култура в дълбочина по законодателен път или във всекидневното си поведение. Не малко са случаите, в които на уважавани от широката публика цигански оркестри доскоро е било забранено да се наричат цигански и да бъдат продуцирани в телевизията. В България от 70-те години до 1989 г. дори частното изпълнение на циганска музика на сватби е можело да доведе до плащане на глоба. Очевидно художественият и езиков изказ — доказателства за наличието на силни културни характеристики — остават неприемливи за политиката на асимилация.

Като професия изкуството е банално, доколкото за Циганина то е просто продължение на всекидневното изкуство и професия като всяка друга, правеща възможни независимостта и пътуването. В Бургенландия, Австрия, преди Втората световна война, повече от половината *Роми* се превръщали в музиканти при всеки удобен случай, напр. забава, празник, погребение или рожден ден, свирейки по улиците и в кафенетата на най-различни инструменти — цигулка, акордеон, барабан, духови инструменти и т.н.. След период на известен упадък музиката отново се възражда. През лятото заради туризма *Ромите* отново изваждат с традиционните си инструменти, прибавяйки и някои нови: туристите смятат дайретото за „типично“ цигански инструмент и за да не ги разочароват, Циганите свирят на дайре и се обличат в живописни дрехи. Това не им пречи да упражняват и други професии, където също да се справят отлично.

Музикалните инструменти на Циганите са най-разнообразни: цигулката, дайретото в източноевропейските страни, кларинета на